

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.112/2013/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2013. év szeptember hó 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

A vesztegetés büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.1030/2012/14. számú ítéletét all. r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Törvényszék az I. r. vádlott bűnösségét vesztegetés büntettében (Btk. 251. § (1) és (2) bekezdés) és bűnsegédként elkövetett lopás vétségében (Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Egybe 3 év időtartamra eltiltotta a vagyoni foglalkozás gyakorlásától.

A II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntettében (Btk. 251. § (1) és (2) bekezdés) és lopás vétségében (Btk. 316. § (1) bekezdés és (2) bekezdés I. fordulata). Ezért a bíróság a II. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A II. r. vádlottal szemben a bíróság 89.900 forint vagyonekobzást is elrendelt, továbbá kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet az I. r. vádlottal szemben 2012. év november hó 27. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ismeretlen helyen tartózkodó a II. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést a törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítéséért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.189/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a II. r. vádlott vonatkozásában. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletes és alapos bizonyítási eljárás lefolytatása után megalapozott tényállást állapított meg. Kellő mértékben indokolta meg, hogy mely bizonyítékokat fogadott el a II. r. vádlott tagadásával szemben, és azt is megindokolta logikus érveléssel, hogy miért.

Az ügyészség álláspontja szerint a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a II. r. vádlott bűnösségére és a kiszabott büntetés is arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 529. § (2) bekezdése szerinti eljárás keretében hagyja helyben.

A bejelentett védői fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védői fellebbezéssel megtámadott elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A Be. 528. § (1) és a Be. 529. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően járt el az ismeretlen helyen tartózkodó all. r. vádlottal szemben.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából valamennyi releváns bizonyítékot feltárt, azokat teljes körben értékelési körébe vonta, és indokolási kötelezettségének is eleget tett a szükséges mértékben. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ténybeli következtetései is helyesek voltak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás a másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, maradéktalanul megfelel az iratok tartalmának, kiegészítésre, helyesbítésre nem szorul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelését vizsgálva megállapította a másodfokú bíróság, hogy a feltárt bizonyítékokkal összhangban és helytállóan rögzítette a tényállásában az elsőfokú bíróság, hogy a II. r. vádlott volt az, aki a két számítógépet az áruházból ellopta, és ehhez a cselekményhez az egyik számítógép felajánlásával bírta rá az I. r. vádlottat a segítségnyújtásra.

A II. r. vádlott a nyomozati eljárás során történt meghallgatása alkalmával a cselekmény elkövetését tagadta. Ugyanakkor elismerte, hogy az I.r. vádlottat hosszabb ideje ismerte már, vele többször beszélt korábban is telefonon, arra azonban nem emlékezett, hogy a cselekmény időpontjában folytattak-e telefonbeszélgetést egymással, és ha igen, akkor miről volt szó.

Az elsőfokú bíróság logikus érveléssel vetette el a II. r. vádlott fenti védekezését, részben az I. r. vádlott önmagát is terhelő vallomása, részben a tanú1 vallomása, a biztonsági kamera felvételei, valamint a híváslista adatai alapján.

Az I. r. vádlott az eljárás során a terhére rótt cselekmények elkövetését elismerte, ugyanakkor tagadta, hogy a II. r. vádlott lett volna az, aki őt megkérte arra, hogy a két számítógép eltulajdonításához - az egyik számítógép fejében - segítséget nyújtson. Előadása szerint a cselekményre őt egy számára teljesen ismeretlen Józsi keresztnevű személy beszélte rá.

Ezekkel a vádlotti előadásokkal szemben helyesen alapította az elsőfokú bíróság a tényállását döntően a tanú1 vallomására, aki mind a nyomozati eljárás során, mind pedig a tárgyaláson a biztonsági kamera felvételeinek megtekintése után a sapkát viselő személyben, annak mozgása, testalkata és fejformája alapján határozottan felismerte a több évig alkalmazásában álló a II. r. vádlottat. E tanú a nyomozati meghallgatása alkalmával külön kiemelte a II. r. vádlott jellegzetes arccsontját is, amely a kamera felvételen is körvonalazódik, jól látható, így az elkövetőnek a személye a tanú számára pontosan azonosíthatóvá vált. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a tanú1 szavahihetőségét megkérdőjelező tény vagy bizonyíték az eljárás során nem merült fel, így vallomása aggálytalanul volt elfogadható.

Továbbmenően az a tény, hogy a cselekmény időpontjában a két vádlott többször beszélt egymással a híváslisták tanúsága szerint, továbbá, hogy a biztonsági bejáratnál az I. r. vádlott egyedül volt akkor, amikor a II. r. vádlottat ellenőrzés nélkül, akadálytalanul kiengedte, egyértelmű következtetést enged arra, hogy a számítógépeket a II. r. vádlott tulajdonította el az I. r. vádlott közreműködésével, különben nem állt volna érdekében az I. r. vádlottnak, hogy a kijáratnál addig szolgálatot ellátó társát onnan elküldje.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 6. oldal 1. bekezdésében írt mérlegeléssel, okfejtéssel maradéktalanul egyetértett és mindezek alapján megnyugtatóan bizonyítottanak látta a II. r. vádlott terhére rótt cselekmények elkövetését. Ebből következően a védelem felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a II. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is törvényes az elkövetéskori Btk. rendelkezéseit figyelembe véve.

A másodfokú bíróságnak azonban a 2013. július 1. napjától hatályba lépett 2012. évi C. törvény új rendelkezéseire tekintettel ismételtén vizsgálnia kellett, hogy az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása nem eredményez-e a II. r. vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást.

E vizsgálódás során megállapította, hogy a vagyon elleni bűncselekmény büntetési tétele mindkét Btk. szerint azonos, azonban a korrupciós bűncselekmény vonatkozásában a jelenleg hatályos Btk. 290. § (1) és (2) bekezdése szerint minősülő

cselekmény büntetési tétele egytől öt évig terjedő szabadságvesztés, szemben az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezéssel, amely szerint a büntetési tétel öt évig terjedő szabadságvesztés volt. Ennek figyelembe vételével a másodfokú bíróság megállapította, hogy a II. r. vádlott számára kedvezőbb elbírálást biztosít az elkövetéskor hatályos törvény rendelkezéseinek az alkalmazása.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott javára és terhére róható bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel, a másodfokú bíróság azonban a súlyosító körülmények közül mellőzi a cselekmények jelentős elszaporodottságát és a halmazat megjelölését is, mivel ez utóbbi kétszeres értékelést jelentene a halmazati szabályok miatt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés megfelel a belső arányosítás követelményének, hiszen a bűncselekmények kezdeményezője és a vagyon elleni cselekmény vonatkozásában annak végrehajtója is a II. r. vádlott volt. Ezért esetében a súlyosabb büntetés kiszabása a másodfokú bíróság szerint is indokolt.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a járulékos kérdések vonatkozásában is helyesen döntött.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét a II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év szeptember hó 27. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1030/2012/14. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.B.112/2013/10. számú végzése folytán a II. r. vádlott vonatkozásában 2013. év szeptember hó 27. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. év szeptember hó 27. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő